

EX JURE FEUDALI.

- I. **I**n cap. 2. §. de feud. Archiep. Mediolanensis quæsit dubitans, *utrum, cum contingit vasallum suum decedere, & ad se feudum ipsius redire, feudum ejus aliis liceat sibi dare, quamvis juramento teneatur adstrictus non infeudare de novo, Romano Pontifice inconsulto?* Innoc. III. volens de mente ejus scrupulum dubitationis auferre, respondit paucis: *feudum decedentis LIBERE (si videris expedire) concedat.*
- II. Summarium capituli hujus ponit thema: *non obstante juramento de non infeudando, potest Episcopus ANTIQUUM feudum, ad Ecclesiam reversum, novo vasallo concedere.*
- III. Verùm casus propositus fillet de feudo *antiquo*, i. e. jam de personâ primi acquirentis egresso; fillet quoque de feudo, *ab antiquo* i. e. 40. annis, *davi solito.*
- IV. Verbum: *liberè* plerique sic explicant, ut non sit opus solemnitatibus; opponente se *Grannanieto* in cap. 7. de reb. Ecc. alien. num. 4.
- V. Sed rectè notat hîc num. 2. *Panormitanus*, nihil alienationi hoc casu obstare visum esse consulenti Archiepiscopo, *nisi juramentum*; cum à principio sancitum fuerit, ut bona illa darentur in feudum.
- VI. Ex quo successit axioma receptum: *res semel facta alienabilis, semper manet alienabilis*, non addendo: *ab antiquo.*
- VII. Cui veritati non nocuit iste juramenti tenor: *possessiones verò ad mensam meam pertinentes non vendam, nec donabo, neque impignorabo, nec de novo infeudabo, vel aliquando alienabo, etiam cum consensu Capituli meæ Ecclesiæ, inconsulto Romano Pontifice;* tum, quia

quia non infeudasti
res, quarum dominium

VIII. Imò, si qua
rerum pleno jure ad
juramentum. Cap. fi

X. Quidsi Episcopo
risset suæ ecclesiæ,
eccl. alien.

L. Post Extrav. Am
hanc libertatem, u

EX

Air lex 6. §. 7. h
(militibus) cap
irroganda.

I. Conjunctio lapsus
illo ex ebrietate, o
penam ordinariam ne
sed sufficere absentian

II. Ebriorum tres gr
drii, quorum menti
2.) Alii immodicè su
rum, vel infantium
Alii verò in extrem
furiosis, aut mente
nullus alius bananus,

quia non infeudâisset *de novo*, tum, quia hoc refertur duntaxat ad res, quarum *dominium plenum* est penes Ecclesiam.

VIII. Imò, si qua sit *ex necessitate officii pastoralis* facienda alienatio rerum *pleno jure* ad mensam Episcopi pertinentium, non obstat juramentum. *Cap. fin. de Eccles. edific.*

IX. Quòd si Episcopus feudum sibi apertum semel iterum incorporâisset suæ ecclesiæ, jam subintraret juramentum. *Cap. 8. de reb. eccles. alien.*

X. Post Extrav. *Ambitiosæ* Pauli II, de anno 1468. requiritur ad hanc libertatem, ut res *ab antiquo* in feudum dari solita sit.

EX JURE CRIMINALI.

I. **A**it lex 6. §. 7. ff. de re milit. *Per vinum, aut lasciviam lapsis* (militibus) *capitalis pœna remittenda est, & militiæ mutatio irroganda.*

II. Conjunctio lapsus in delictum *ex lasciviâ*, i. e. petulantia, cum illo *ex ebrietate*, ostendit, ad remittendam ebrio delinquenti pœnam *ordinariam* non requiri *omnimodam* usûs rationis *privationem*, sed sufficere *absentiam doli*, i. e. mali studiosè propositi.

III. Ebriorum *tres gradus* distinguimus; alii enim 1.) sunt *modicè ebrii*, quorum mentis præsentia parùm læsa est vino, vel zytho. 2.) Alii *immodicè* sive *enormiter ebrii*, qui ad conditionem puerorum, vel infantium septennio propinquorum redacti sunt. 3.) Alii verò in *extremo apice*, sive *enormissimè ebrii* sunt, assimilati furiosis, aut mente captis, in quibus nulla penitùs lux rationis, nullus *actus humanus*, meri *actus hominis*.